

Sherlockiana

MEDDELELSER FRA
SHERLOCK HOLMES KLUBBEN I DANMARK
THE DANISH BAKER STREET IRREGULARS

Vesterbro 60 . 9000 Aalborg . Telefon (08) 12 39 13

"I hear of Sherlock everywhere"

Nr. 4, 1978 . 23. Aargang

Ansvarhavende:
Klubbens Præsident,
Tegneren Henry Lauritzen

SILVER BLAZE SWEEPSTAKES og PROFESSOR MORIARTY MEMORIAL

Billedet til venstre viser Innimas efter Sejren i Professor Moriarty Memorial med Mette Kaalund i Sadelen og Ejeren og Træneren, Flemming Weiss Tønder, ved Hestens Hoved. - Til højre ses Vinderen af Silver Blaze Sweepstakes, Stellan, Elisabeth Hebo up, sammen med Ejeren, Knud Pedersen, og Træneren, Lone Pedersen.

Det var to smukke Galopløb - og spændende. Tolv Heste, hvilket er Maksimum i Aalborg paa Grund af Startboksenes Antal, tog Del i Professor Moriarty Memorial, som vandtes meget sikkert af Mette Kaalund paa Innimas, foran Silver Queen (Dorthe Olsen) og Scott (Jens Rytter Jensen). Terrac the Brown blev fjerde. - Silver Blaze Sweepstakes, med elleve startende Heste, endte i et tæt Opløb, og det blev Stellan, som sidste Aar vandt Professor Moriarty Løbet, der trak det længste Straa. Stellan blev redet af Elisabeth Hebo, og paa Pladserne kom Roy (Tina Lindgaard) og Sorry Mark (Jan Skovsgaard).

Mette Kaalund blev fjerde paa Mr. Vendelbo.

Det var sekstende Silver Blaze og tredie Professor Moriarty, og de to Løb maa siges at være blevet populære og eftertragtede blandt Aalborg Galopfolkene. Omsætningen i de to Løb blev næsten 40.000 Kr., hvilket er pænt - og navnlig i Betragtning af, at Niels Billekop og Anders Fage-Pedersen ikke

Bjarne Nielsen, Henry Lauritzen, Turistchef P. E. Jensen og Helle Jensen forsøger at stjæle Billedet fra Stellan, Elisabeth Hebo og Lone Pedersen. P.E. og H.L. synes for en Gangs Skyld at holde paa den rigtige Hest.

var til Stede. Den gamle Redaktør havde holdt paa begge Vinderne, for han havde været saa snu at spille samtlige startende Heste. Vort Medlem, Bjarne Nielsen, vandt ikke noget - han paastod, han havde faaet daarlige Tips. - Efter de to Galopløb samledes Vinderne, dog uden Hestene, og Sherlockianerne som sædvanlig i Sekretariatet omkring Drinks, Tobak og Kransekagekonfekt, og alle syntes at have det hyggeligt.

I "Shoscombe Old Place" læser vi, at Dr. Watson brugte sin halve Indtægt paa Væddeløb. Det kan ikke imponere os. - Men han vilde have nydt at være med i Aalborg, og han havde haft rig Mulighed for at slaa sig løs.

MOMSEMOR

Citatet

Maurice Leblanc (1864-1941) skabte i 1907 sin berømte Gentleman-Tyv, Arsène Lupin. Leblanc var en stor Beundrer af Conan Doyle, og det var en nærliggende Tanke at lade den geniale Lupin prøve Kræfter mod den lige saa geniale Detektiv, Sherlock Holmes, en Dyst som Maurice Leblanc viseligt lod ende uafgjort. Oprindeligt vilde Leblanc, fortalte Sønnen i 1971 i "Magazine Littéraire", have kaldt Holmes og Watson ved deres egne Navne, men en venlig Henstilling fra Conan Doyle fik ham til at ændre Navnene til "Herlock Sholmes" og "Dr. Wilson". - Paa dansk kom i 1910 hos Gyldendal "Arsène Lupin contra Sherlock Holmes", hvori, som man ser af Titlen, Sherlock Holmes' Navn er bibeholdt, medens Watson, lidt ulogisk, kaldes Wilson. I denne Bog findes en Passage, hvor Holmes og Arsène Lupin taler sammen; Lupin har netop klaret en livsfarlig Situation, og Holmes siger: "... I det Øjeblik, De undgik Døden, var Deres Paagribelse sikker".

- Men alligevel er jeg nu her.

- Hr. Lupin, der er to Personer i Verden, om hvem intet kan forekomme mig forbavsende. Jeg selv er den ene, og De er den anden.

Heldet tilsmiler skiftevis de to Kombattanter, og i det efterfølgende Citat er det Holmes, der gaar af med Sejren. Lupin optræder under sit Alias, Felix Davey, og han opholder sig alene i en Stue, hvis Kamingesims er saa praktisk indrettet, at den kan svinges ud, hvorved en Nødudgang kommer til Syne. Sherlock Holmes har lovet at bringe Lupin til Fald inden for et bestemt Tidspunkt. Der benyttes den gamle Oversættelse og Retskrivning fra 1910.

Felix Davey gik rundt for sidste Gang, tog et Par iturevne Breve op og fik saa Øje paa et Stykke Kridt, med hvilket han tegnede en stor Ramme paa Spisestuens mørke Tapet. Inde i Rammen skrev han, som om det skulde være en Mindetavle: "Her boede i fem Aar i Begyndelsen af det tyvende Aarhundrede Arsène Lupin, Gentleman og Tyv".

Denne lille Spøg syntes at more ham meget. Han saa paa Indskriften, idet han fløjtede en munter Melodi, og sagde saa:

- Nu, da jeg har ordnet mig med de kommende Slægtleds Historikere, vil jeg gaa. Skynd Dem, Hr. Sherlock Holmes, før tre Minutter er gaaet, har jeg forladt min Hule, og Deres Nederlag er fuldstændigt... Endnu to Minutter! Maa jeg vente paa Dem?... Endnu et Minut! Kommer De ikke? Vel, saa proklamerer jeg Deres Nederlag og min Triumf. Hvorefter jeg gaar. Farvel, Arsène Lupins Kongerige! Jeg kommer ikke til at se dig mere. Farvel alle de fem og halvtredsindstyve Værelser i seks Lejligheder, som jeg havde at raade over! Farvel, mit Soveværelse, mit kyske Soveværelse!

En Klokkeringning afbrød pludselig dette Anfald af Lyrik, en skarp Klokkeringning, der kom hurtig og skærende, blev afbrudt to Gange og genoptaget to Gange, hvorefter den standsede. Det var Alarmringning.

Hvad var der paa Færde? Hvilken uforudset Fare? Ganimard? Umuligt...

Han tænkte først paa at gaa ind i sit Arbejdsværelse igen og rømme derfra. Men han saa ud ad Vinduet. Ingen paa Gaden. Skulde da Fjenden allerede være inde i Huset? Han lyttede og troede at høre en forvirret Hvisken. Uden at vente løb han ind i sit Arbejdsværelse, og da han passerede Døren, hørte han Lyden af en Nøgle, som man forsøgte at sætte ind i Laasen paa Døren ud til Trappegangen.

- For Fanden! sagde han. Det er paa høje Tid. Huset er maaske omringet ... Køkkentrappen er umulig at bruge! Heldigvis har jeg da Kaminen...

Han stødte kraftigt til Kamingesimsen; den rørte sig ikke. Han gjorde en endnu voldsommere Anstrengelse, uden at det lykkedes. Samtidig havde han Indtryk af, at Døren ind til Lejligheden aabnedes, og at der var nogen,

som gik derinde.

- Pokker staa i det, bandte han, jeg er fortabt, hvis ikke denne for-dømte Mekanisme...

Hans Fingre klamrede sig om Kamingesimsen. Han trykkede paa den med hele sin Vægt. Intet rørte sig. Intet! Ved et utroligt Uheld, ved et ondt Løne af Skæbnen, hændte det, at den Mekanisme, som kort i Forvejen havde været i den bedste Orden og funktioneret udmærket, ikke virkede længer!

Han anstrengte sig af alle Kræfter. Marmorblokken var ubevægelig. For-dømt! Var det muligt, at denne idiotiske Hindring skulde spærre ham Vejen? Han slog og hamrede paa Marmoret og skændte og bandte...

- Naa, Hr. Lupin, her er dog noget, som ikke gaar efter Deres Ønske?

Lupin vendte sig om, skælvende af Skræk. Sherlock Holmes stod lige over for ham!

- - -

Sherlock Holmes! Han saa paa ham, idet han blinkede med Øjnene, som om han generedes af et fælt Syn. Sherlock Holmes i Paris! Sherlock Holmes, hvem han den foregaaende Aften havde sendt til England som en Pakke med farligt Indhold, og som nu stod foran ham, fri og sejrrig! Aa! For at dette umulige Mirakel skulde kunne ske mod Arsène Lupins Vilje, maatte der være foregaaet en hel Omstyrtning af Naturlovene, og alt, hvad der er ulogisk og abnormt, maatte have sejret! Sherlock Holmes Ansigt til Ansigt med ham!

Sherlock Holmes Klubben

Vi siger hjertelig Velkommen til to nye Medlemmer:

Forfatteren Orla Johansen, Højbjerg og Forfatteren Frits Remar, Hørsholm.

Aarsmødet

Lørdag den 6. Januar 1979, hvilket er Sherlock Holmes' 125-Aars Fødselsdag, afholder vi Kl. 18,30 vort Aarsmøde i Restaurant Baker Street, Bagergerstræde 9, 1617 København V.

Restauranten vil denne Aften blive lukket for uvedkommende Gæster, saa vi faar det for os selv. Ligesom sidste Aar sidder vi ved eet langt Bord. Værten, Hr. Knud Larsen, har sammensat en Middag bestaaende af Mørbrad-medajlloner med pommes frites, Grøntsager og Sauce Bearnaise. Hertil serveres Rødvin eller Hvidvin (tre om en Flaske). Desserten bestaar af Husets berømte Frugttærte med crème fraîche eller Flødeskum, og dertil giver Klubben Portvin, hvori de fire conaniske Skaaler kan drikkes. Derpaa serveres Kaffe, og Prisen for al denne Herlighed bliver, takket være Tilskud fra Klubben, beskedne 65 Kr. - det samme som sidste Aar. Betalingen erlægges ved Middagen.

Som sædvanlig kan vi, om man ønsker det, købe et Par Stykker Smørrebrød til ca. 10 Kr. pr. Styk som Natmad.

Af Hensyn til Værten er det nødvendigt, at man melder sin Deltagelse og giver bindende Tilsagn hurtigst muligt - og senest Tirsdag den 2. Januar - pr. Postkort eller Telefon til Præsidenten, hvis Adresse og Telefonnummer findes i Sherlockiana's Hoved.

Aftenens Taler bliver Ted Bergman, B.S.I., Stockholm, og de, der tidligere har hørt vort Æresmedlem tale ved Aarsmøderne, véd, at Ted er en glimrende og underholdende Taler. Hans Foredrag ledsages denne Gang af Lysbillede. Emnet skal ikke røbes her - blandt andet fordi vi ikke kender det - men vi kan i hvert Fald godt begynde at glæde os.

Vi haaber paa og regner med et festligt Aarsmøde med stor Deltagelse. Der er lagt op til en Rekordaften!

De har forhaabentlig allerede besluttet Dem til at give Møde - og husk saa venligst at melde Dem til, inden De glemmer det, eller det bliver for sent. - Tak!

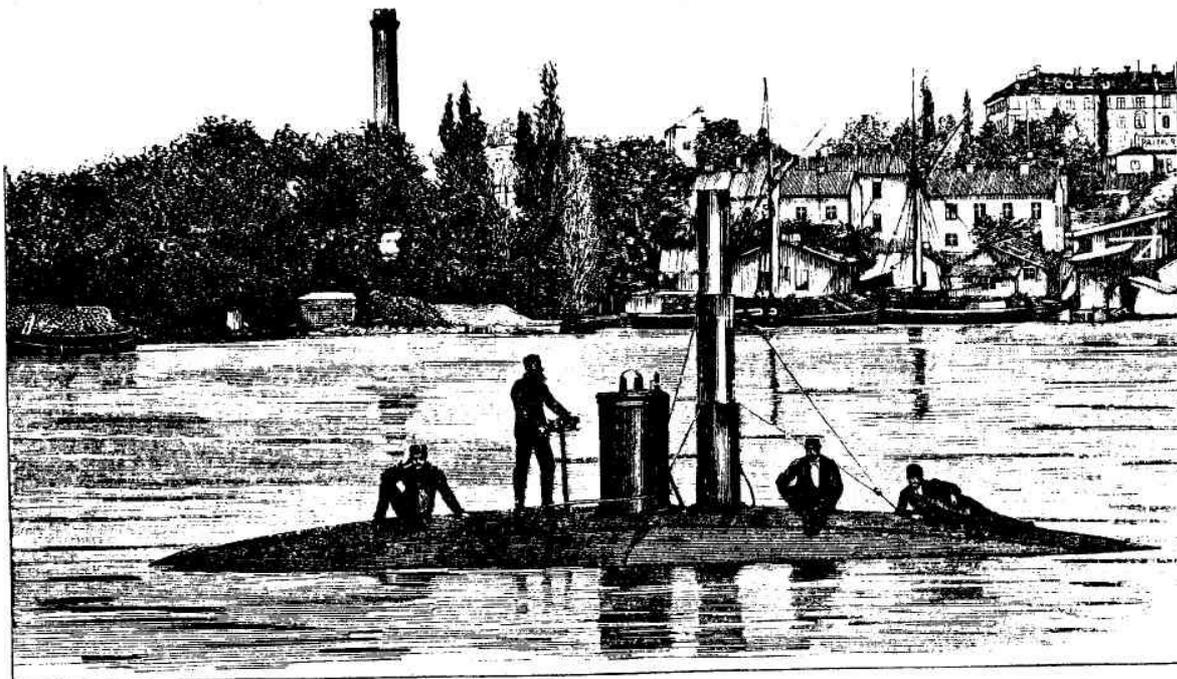
The World of Sherlock Holmes

af Länsåklagare Klas Lithner, Karlskrona

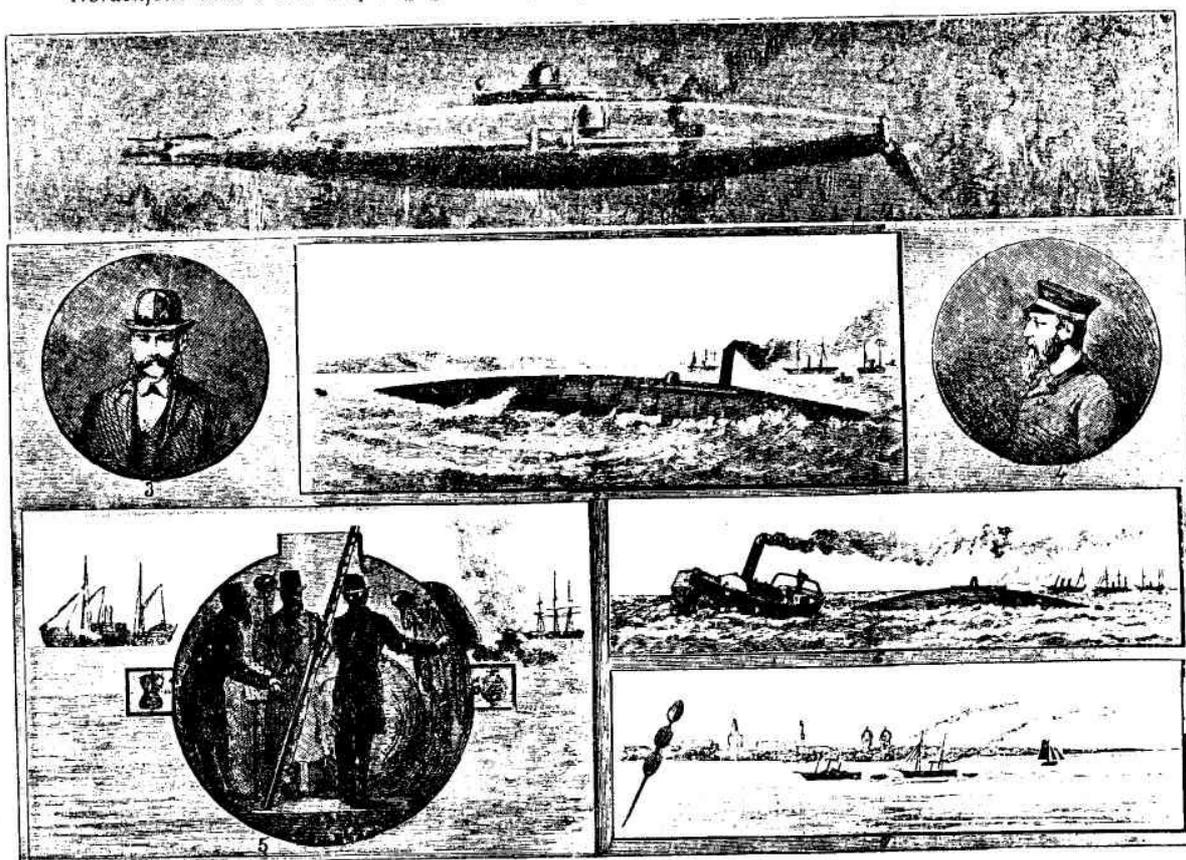
Några randanteckningar till Michael Harrison, *The World of Sherlock Holmes* (Dutton & Co., New York, 1975).

Michael Harrison är en framstående specialist på Holmes och har tidigare skrivit flers böcker om honom. Han är också historiker och specialist på 1800-talets så kallade sedehistoria. Det är också bara några detaljer i hans bok som jag skulle vilja diskutera. 1) På s. 81 nämnes att Holmes som rådgivare medföljde prinsen av Wales, då denne 1885 besökte Landskrona för att besiktiga den Garrett-Nordenfeltska undervattensbåten *The Nordenfelt II*. Enligt en svensk källa var båten dock nr. I. Den hade byggts 1883 på Boliders verkstäder och Stockholms vapenfabrik 1). Proven utfördes den 22-23/9 1885 utanför Landskrona. Prinsen och prinsessan av Wales på lustjakten Osborne närvaro. Vidare deltog 40 observatörer från 9 olika mariner och den senare så bekante vapenhandlaren Basil Zaharoff. Ubåten såldes 1904 till Turkiet 2). När det gällde prinsens besök i Norden, framgår följande av den nyaste och tillförlitligaste biografien över honom: Den 22/8 1885 lämnade han Aberdeen på lustjakten Osborne för en nio veckors semester på kontinenten. Efter en kryssning med vänner i norska farvatten for han till Drottningholm för att besöka kungen av Sverige (inte av Skandinavien). Den 4/9 jagade prinsen svan på Ekolsundsviken mellan Stockholm och Uppsala tillsammans med kung Oscar II och bl.a. friherre Oscar Dickson 3). Han for vidare till Bortanga (?) för att besöka Dickson som anordnat en stor älgjakt på sin egendom där. Därefter for prinsen till Danmark för det årliga släktmötet tillsammans med hustrun, svärföräldrarna, ryska kejserparet och grekiske kungen. Jag har noga granskat gruppfotoografierna från vistelsen på Fredensborgs slott men utan att kunna upptäcka prinsessan Clotilde Lothman av Sachsen-Meiningen. Enligt brev den 18/9 från prinsen av Wales till hans andre son prins George (den senare George V) måste han resa från Danmark den 22/9 på natten. Resans mål var hjortjakt hos greve Tassilo Festetics, vilket låter som en figur i en oprett av Lehar eller Kalman, på godset Bergeze vid Balatonsjön i Ungern 4). Med tanke på prinsens pedantiska ordningssinne bl.a. när det gällde resor, förefaller det otroligt, att han ej skulle ha följt resplanen. I så fall kan han bara ha sett ubåtsproven den 22 men ej den 23/9, men inget hindrar att Holmes deltagit även den 23. Att Oscar Dickson skulle ha ägt ett gods vid namn Bortanga, där Magnus dock kan ha missat vokalerna å, ä eller ö, framgår ej av hans biografi 5). Eftersom han ägde ett gods i Västergötland, kan Bortanga vara en förvanskning av Borgstena eller Borgunda, som båda ligger i Västergötland och där han kan ha arrenderat jaktmarker.

2) På illustration 23 efter s. 96 i Harrisons bok finns en sammanfattning av Holmes innehav av utländska ordnar. Däri ingår bl.a. "Vasa" och "Polar Star". Av texten framgår inte när han förlänades dessa två ordnar. Vasaorden har fem klasser, kommendör med stora korset, kommendör av första resp. andra klassen, riddare och riddare av andra klassen. Kommendör av andra klassen tillkom 1873 och var endast avsedd för utlänningar. Riddare av andra klassen tillkom 1889 och var ävenledes endast avsedd för utlänningar. Holmes måste sålunda ha varit antingen kommendör av andra klassen eller riddare av andra klassen. Illustrationen bevisar emellertid att han var riddare. Han saknas dock i ett uppslagsverk från 1907 med fotografier av och biografier över innehavare av svenska ordnar. Vad angår hans andra svenska orden, nämligen "the Pole Star", ifrågasätter jag, om ej "the North Star" varit en bättre översättning än "the Pole Star". Harrison kanske har tänkt på Conan Doyles *The Captain of the Pole Star* (1894). Vad angår Vasaorden, har den endast fyra klasser, nämligen kommendör med stora korset, kommendör av första resp. andra klassen och riddare. Kommendörsklassen delades 1873, och andra klassen var till 1890 förbehållen utländska medborgare. Även här framgår det av illustrationen att Holmes innehav gällde riddarvärdigheten. Dock saknas han även här i porträttgalleriet. Vidare upplyser boken (s. 187) att

Nordenfelts ubåt i dess ursprungliga skick (1883). — Trägravyr i Ny Illustrerad Tidning 1885.

Prov med Nordenfelts ubåt i Öresund 1885. — (1) Ubåten i undervattensläge med torpedluckan öppnad för skjutning. — (2) På distansprov Landskrona—Hälsingborg. — (3) Mr Nordenfelt. — (4) Captain Garret. — (5) Båtens inre: Mr Nordenfelt förklarar detaljer för utländska gäster. — (6) Båten bogseras ut ur hamnen. — (7) Vy av Landskrona. — Trägravyr i Illustrated London News 8/10 1885.

kung Oscar II den 22/7 1896 utnämnde Holmes till riddare av Serafimerorden, Sveriges förnämsta orden. Dette innebar enligt statuterna, att det skulle målas en vapensköld för Holmes, som efter hans död skulle uppsättas i Riddarholmskyrkan. Däremot skulle det inte ringas Serafimerorden på begravningsdagen, då han var utländsk medborgare. Enligt statuterna fick Serafimerorden tilldelas främmande statsöverhuvuden, furstar och andra utlänningar av synnerligen framstående förtjänst. Av riddarna fingo högst 8 vara ut-

länningar. Även på denna punkt tiger porträttgalleriet. 6) I samband med föreläsning av svenska ordnar till utländska medborgare kan också nämnas, att "franske medborgaren byråchefen vid polisprefektoren i Paris Dr. Alphonse Bertillon" den 14/7 1893 av Oscar II utnämndes till riddare av Vasaorden, första klassen 7).

3) Om händelserna 1809-14 uppges på s. 124 att Danmark i slutet på 1700-talet bland andra kolonier ägde Pommern och den afrikanska koloni som nu kallas Ghana. Detta är felaktigt, ty Pommern var delat mellan Sverige och Preussen. Den svenska delen överläts visserligen genom freden i Kiel till Danmark, som dock aldrig tillträdde besittningen. Den tillföll istället Preussen 8). Vad angår Ghana var den danska besittningen där, såvitt jag kunnat finna, ej en koloni i vanlig bemärkelse utan endast tre små handelsstationer eller faktorier i det område som då i stort kallades Guinea. De voro Christiansborg, Augustenborg och Fredenborg och såldes 1850 till England. De motsvarade sålunda en ytterst obetydlig del av det nuvarande Ghana 9).

4) På s. 124 säges beträffande ätten Bernadottes trontillträde att den år 1809 avsatte kung Gustav IV Adolf var barnlös. Detta är felaktigt och beror antagligen på en förväxling med hans farbror och efterträdare, Carl XIII. Gustav IV Adolf hade fyra barn, som nåde vuxen åldern. Bland dessa var sonen Gustaf, (1799-1877), som av österrikiske kejsaren erhöll titeln prins av Vasa. Äldsta dottern, Sofia Vilhelmina (1801-1865) gifte sig med storhertig Leopold av Baden. Genom deras sondotter Viktoria härstammar den nuvarande svenske kungen i sjätte led från Gustav IV Adolf 10).

5) I Kapitlet The Ripper and the Crown (s. 129-138) har Harrison behandlat det ofta omdiskuterade problemet om Holmes eventuella befattning med Jack the Rippers brott. Han upprepar sin teori från en tidigare bok att gärningsmannen var identisk med juristen James Kenneth "Jim" Stephen 11). På s. 134 not 1 nämnes vidare beträffande dennes sexualliv att han sades vara vilt föräldskad i sina kusiners halvsyster Stella Duckworth. Hon var alltså äldre halvsyster till Virginia Woolf, född Stephen, med vilken hon hade gemensam mor. "Jim" Stephen hade blivit förbjuden att besöka hennes hem av hennes föräldrar på grund av sitt uppträdande. Dessa uppgifter ha bestyrkts av Virginia Woolf 12). Det tycks f.ö. ha varit ett mycket egendomligt liv inom familjen Duckworth-Stephen. Virginia Woolf uppges nämligen också, att hennes båda äldre halvbroder, Gerald och George Duckworth, förövat sedlighetsbrott mot henne och hennes syster Vanessa 13).

Frånsett dessa obetydliga anmärkningar förtjänar emellertid Harrisons bok ampla lovord.

Klas Lithner.

- 1) Svenska män och kvinnor, band 5, Stockholm, 1949, s. 486-487, artikeln Thorsten Nordenfelt.
- 2) Gustaf Halldin, Från Hajen 1904 till Hajen 1954, Malmö, 1954, s. 25-33, särskilt den här bifogade illustrationen på s. 30 ur Illustrated London News. På bild 5 är det dock omöjligt att igenkänna Holmes.
- 3) Erik Lindorm, Oskar II och hans tid, Stockholm, 1934, s. 198-199.
- 4) Philip Magnus, King Edward the Seventh, London, 1964, s. 190-191.
- 5) Svenskt biografiskt lexikon, band XI, Stockholm, 1945, s. 145, artikeln Oscar Dickson.
- 6) Arvid Berghman, Nordiska ordnar och dekorationer, Stockholm, 1949, och Robert Södermark, Kungl. svenska riddareordnarna, Stockholm, 1907, båda flerstädes.
- 7) Se min artikel Bertillon, den okända svenskan och Vasaorden, DAST-Magazine 1977:1:27.
- 8) Palle Lauring, A History of the Kingdom of Denmark, Copenhagen, 2nd edition, 1963, s. 204 och 217.
- 9) Thorkild Hansen, Slavarnas kust, Stockholm, 1968, s. 8-9.
- 10) - - -
- 11) Harrison, Clarence The Life of H.R.H. the Duke of Clarence and Avondale (1864-1892), London, 1972.
- 12) Virginia Woolf, Ögonblick av liv, Stockholm, 1977, s. 54-56.
- 13) Ibidem s. 12 och 130-133 samt John Lehmann, Virginia Woolf and the World, London, 1975, s. 15.

Sherlock Holmes Litteraturen

Trevor H. Hall: Sherlock Holmes and His Creator. With contributions by Archdeacon Charles O. Ellison. St. Martin's Press, New York. - Dette er den ægte Vare, et fint Eksempel paa "the Higher Criticism". Der er otte Afsnit, bl.a. om Dr. James Moriarty, The Chemical Corner og The Origin of Sherlock Holmes. I Afsnittet Sherlock Holmes and Sigmund Freud, A Study in Forgery faar Nicholas Meyer's The Seven-Per-Cent Solution læst og paaskrevet, og der paavises en Række Fejl. Meyer omtales til Stadighed som "the forger" og hans Bog som "the forgery"! I Kapitlet om T. S. Eliot nævnes A. D. Henriksens Korrespondance med Eliot, og der fortælles om dennes litterære Forbindelser til Conanen. Længst er Kapitlet om Conan Doyle and Spiritualism, et lidt trist Emne, der normalt ikke gøres meget ud af - men som her behandles levende og med Forstaaelse. Som i alle seriøse Værker drukner Læseren næsten i et Hav af Fodnoter, men de skal aldrig springes over - selv ikke naar der blot staar: 2. Ibid., p. 147. D'Herrer Hall og Ellison er en Pryd for vor Hobby, som de behandler med den Alvor, den fortjener.

Sherlock Holmes: Die Wahrheit über Ludwig II. Ein Bericht von Dr. John H. Watson herausgegeben von Zeus Weinstein. Ill. Deutsche Verlags-Anstalt. - Sherlock Holmes har efterhaanden mødt Dronning Victoria, Prinsen af Wales, Paven, Sigmund Freud, Jack the Ripper, Arsène Lupin, Dracula osv., men det er ikke nok! I Denne Bog møder Mesteren Fyrst Otto v. Bismarck, som han bliver fine Venner med, og Kong Ludwig II af Bayern. Ludwig elskede Teater, Opera og Ballet, og han opførte Eventyrslotte, der ser ud, som om de er tegnede af Walt Disney. Muligvis var han splittergal, og der hviler Mystik over hans dramatiske Død i 1886. Det er slet ikke nogen ringe Bog, men Holmes og Watson virker lidt forkerte i tysk Milieu, der gengives rigeligt med "Dokumenter", og Fortælleformen er langstrakt og grundig - hvor Watson's Stil var klar og enkel.

Iwan Hedman: Detektiver på frimärken. En bio-bibliografi. Indledning af Iwan Hedman, Introduktion af Sigurd Tullberg. Trykt i 500 Ekspl. hvoraf 221 er nummererede og signerede. Dast Förlag, Strängnäs. - Da Interpol i 1972 fyldte 50, fejrede Nicaragua Jubilæet med Udsendelsen af en Serie Frimærker, der viste tolv af Verdens bedste Detektiver. De tolv var (her nævnt efter deres Værdi - paa Frimærkerne): Lord Peter Wimsey, Philip Marlowe, Sam Spade, Perry Mason, Nero Wolfe, C. Auguste Dupin, Ellery Queen, Father Brown, Charlie Chan, Inspector Maigret, Hercule Poirot og Sherlock Holmes. Svenskeren Iwan Hedman, kendt for DAST og en Række Bøger om Detektivlitteratur, har nu faaet den gode Idé at lave en Bog om Frimærkeserien. Hvert Mærke gengives stort sammen med et Bogomslag og Forfatterens Portræt, Detektivens Data samt en Liste over Bøgerne om ham, med baade de originale og de svenske Titler. Nogle svenske Sherlock Holmes-Titler lyder umiddelbart fremmedartede i vore Øren: Det spräckliga bandet, Ingenjörens tumme, Blodbokarna, Den beslöjade hyresgästen, Färghandlarens kassavalv - men vi forstaar at tyde dem! - Det er blevet en original og smuk lille Bog af Interesse for baade Detektiv- og Filateli-interesserede.

Loren D. Estleman: Sherlock Holmes vs. Dracula hedder en ny Bog, udgivet af New English Library, £3,95, som vi endnu ikke har set.

KRIMIER

Ole Høeg: En Krone til Salg.
Kr. 67,20. Chr. Erichsen. - Hvorfor har ingen Forfatter af Detektivromaner tænkt paa det før? Kuppet, der gælder Christian den Femtes Krone paa Rosenborg Slot! Ole Høeg, Mester for prisbelønnede Romaner, der foregaar i Rom og i Vatikanet, viser, hvordan Københavner-Kuppet tilsyneladende kan udføres, saa det maa give de ansvarshavende paa Rosenborg Gaasehud og Mareridt. Til Opklaring af Sagen benytter Forfatteren Kriminalkommisær Sommer, som faar Assistance fra vor Ven, Kommisær Amadeo Bergamasco fra Rom. Ole Høeg er ustyrlig, han frembringer Successer paa Stribe, men det vil blive svært for ham at overgaa sin seneste Triumf.

Orla Johansen: Stikkeren. Kr. 74,50. Wøldike. - Orla Johansen er velsignet underholdende. Hans Speciale er Opdagerne Brecht og Olsen, men de savnes (næsten) ikke her i Jubilæumsbog Nr. 25, hvor det detektiviske varetages af Kriminalassistent Simon Jorck. "Stikkeren" myrder sine tilfældige Ofre med Cuare, en Gift som vi vistnok har læst om før. Der er en herlig Scene, hvor den anonyme Stikker og den intetanende Grosserer Samuelson nyder en Frokost, mens de diskuterer Stikkeren. Forfatteren kredser om sit Emne, leger Kispus med Læseren, og til Slut giver han, paa klassisk Vis, Handlingen den uventede Drejning. Det hele er meget velskrevet, let erotisk og spændende.

Sherlock Holmes' rivaler

Mens TV viser serien af dette navn, prøver mindre skarpsindige hoveder at læse "Det store bro-problem!"

(Aalborg Stiftstidende)

Sund Hobby

Vort engelske Æresmedlem, James Edward Holroyd, fortæller i seneste Nummer af The Sherlock Holmes Journal om en Radioudsendelse, hvori Violinisten Itzhak Perlman blev spurgt, hvilken Bog han vilde med-

bringe paa den berømte øde Ø. Perlman vaklede mellem "Brødrene Karamazov" og "Sherlock Holmes", hvorpaa Udsendelsens Leder galant tilbød at lade de to Bøger indbinde i eet Bind - som Foræring.

The Illustrious Clients of Sherlock Holmes, som blev startet af Ronald B. De Waal, tæller nu 150 Medlemmer. "Foreløbig", skriver Ron, "sidder kun ét Medlem af Klubben fængslet for Mord".

Den gamle Redaktør, hvis Sejlture mest er foregaaet paa Himmelbjerg-Søerne, er blevet Æresmedlem af den amerikanske Klub, The Naval Treaty - med Rang af Kaptajn!

Samme Redaktør har i øvrigt talt om Sherlock Holmes baade i Aalborg Vestre Rotary og i Lions Club Aalborg. Begge Steder blev Forelæsningen vel modtaget af et meget lydhørt Publikum.

I The Armchair Detective for Juli 1978 skriver Jackie Geyer i "The Case of the Canonical Collector" om sin Frimærkesamling, som han haaber at bringe op til 60 Stk - hvert Mærke symboliserende én af Sherlock Holmes Historierne. Det er en original Idé, og Jackie Geyer haaber, at England engang udsender et Mærke med Conan Doyle, hvilket vilde afrunde Samlingen.

Et Eksemplar af Førsteudgaven af The Hound of the Baskervilles er blevet solgt paa Københavns Auktioner. Vurderingen lød paa 600 Kr., men Salgsprisen blev 1.000 Kr. - og det er maaske endda for billigt.